

การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่
ประชากรราษฎร์สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

Development of an Additional Course on Sex Education for Mathayom Suksa 1
in the Learning Substance Group of Health and Physical Education
at Ban Muang Khai Pracharat Songhkrav School Under
the Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1

โสภา ฮ่อมป่า¹ กาญจนา วงษ์สวัสดิ์² พรเทพ เสถียรนพเก้า³

Sopa Hompa¹, Kanjana Vongsawat² and Pornthep Steannoppakao³

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) พัฒนาหลักสูตรและหาประสิทธิภาพหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชากรราษฎร์สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ที่พัฒนาขึ้นตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 และ 3) ศึกษาเจตคติต่อการเรียนหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชากรราษฎร์สงเคราะห์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 27 คน ได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 2) แบบวัดเจตคติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีชนิด 1 กลุ่มไม่อิสระต่อกัน (Dependent Samples t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชากรราษฎร์สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มีประสิทธิภาพ 81.27/81.36 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77

คำสำคัญ หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

³อาจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to develop and find efficiency of an additional course on Sex Education for Mathayom Suksa 1 in the Health and Physical Education Learning Substance Group, Ban Muang Khai Pracharat Songkraw School, Office of Sakon Nakhon Primary Educational Service Area 1, 2) to compare learning achievement between before and after learning using the additional course on Sex Education based on the efficiency developed terion of 80/80 and 3) to examine attitude towards learning in the additional course on 'Sex Education'. The sample used was 27 for Mathayom Suksa 1 students of Ban Muang Khai Pracharat Songkraw School in the 2nd semester of academic year 2014 who were selected by Purposive Sampling. The instruments used were 1) a test of learning achievement and 2) a measurement form for attitude, Statistics used were percentage mean, standard deviation, and t-tests of dependent samples.

The findings were as follows:

1. The additional course on 'Sex Education' for Mathayom Suksa 1 students in the Health and Physical Education Learning Substance Group, Ban Muang Khai Pracharat Songkraw School under Office of Sakon Nakhon Primary Educational Service Area 1 had efficiency of 81.27/81.36 which was higher than the set criterion.

2. Learning achievement of students after learning by using the additional course on 'Sex Education' for Mathayom Suksa 1 was higher than that before learning at the .01 level of significance.

3. Attitude of students towards learning through the additional course on 'Sex Education' for Mathayom Suksa 1 was at the highest level with a mean score of 4.77.

Keywords : Additional Course, Sex Education

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันพบว่าวัยรุ่นเกิดปัญหาทางเพศมากขึ้น เนื่องจากสภาพสังคม สิ่งแวดล้อมที่พัฒนาเปลี่ยนแปลงไป พร้อมกับความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สิ่งกระตุ้นยั่วยุทางเพศมีมากขึ้น เนื่องจากการรับรู้ข่าวสารบางอย่างที่ไม่เหมาะสม เกิดพฤติกรรมกา รเลียนแบบบุคคลที่มีชื่อเสียง การรับเอาค่านิยมจาก ชาวตะวันตก โดยเฉพาะเรื่องเพศสัมพันธ์ที่พบว่าวัยรุ่นไทย ในยุคนี้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยไม่รู้จักวิธีป้องกัน ตนเองจากโรคร้าย อันได้แก่ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์อื่นๆ ดังจะเห็นได้จากข้อมูลของกองทุน ประชากรแห่งสหประชาชาติแห่งประเทศไทยระบุว่า

ประเทศไทยมีผู้หญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ที่คลอดบุตรเฉลี่ย วันละ 355 ราย โดยมีเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวนถึง 10 รายต่อวันที่กลายเป็นคุณแม่วัยใส ทั้งนี้จำนวนผู้หญิงที่ ตั้งครรภ์จะมีมากกว่านี้ เพราะการตั้งครรภ์ส่วนหนึ่งยุติ ด้วยการทำแท้ง เป็นที่น่าสังเกตว่า จำนวนผู้หญิงตั้งครรภ์ ที่มีอายุระหว่าง 15-19 ปี ในประเทศไทยเพิ่มขึ้น ทั้งๆ ที่ผู้หญิง ในวัยนี้ควรจะอยู่ในโรงเรียน เพื่อสร้างอนาคตตามที่ตั้งใจ หรือได้ใฝ่ฝันไว้ อัตราการคลอดในหญิงอายุ 15-19 ปี ต่อ ประชากรวัยเดียวกัน 1,000 ราย หรือ Adolescent Birth Rate 5 จึงเป็นหนึ่งในตัวชี้วัดหลักเพื่อติดตามความคืบหน้า ของแต่ละประเทศเรื่องการเข้าถึงอนามัยการเจริญพันธุ์ ถ้วนหน้าตาม อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ผู้ที่มีอายุน้อย กว่า 18 ปี ถือว่าเป็น "เด็ก" รายงานฉบับนี้จะใช้ข้อมูล

“การคลอด” ของผู้หญิงอายุ 15-19 ปี อายุ 10-18 ปี อายุ 10-14 ปี และการคลอดในวัยรุ่นที่เกิดซ้ำโดยให้ข้อมูลทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด ขนาดและแนวโน้ม “แม่วัยรุ่น” ในขณะที่ภาพรวม “การเกิด” ของประเทศไทย มีแนวโน้มลดลง การคลอดที่เกิดจากผู้หญิงอายุน้อยกว่า 20 ปีกลับเพิ่มขึ้น สถิติสาธารณสุข โดยกระทรวงสาธารณสุข รายงานว่าในปีพุทธศักราช 2555 มีจำนวนการคลอดทั้งหมด 801,737 ราย โดยจำนวน 129,451 ราย เป็นการคลอดที่เกิดจากวัยรุ่นหญิงอายุระหว่าง 15-19 ปี ซึ่งมีจำนวน 2.4 ล้านคน คิดเป็นอัตราการคลอดจากหญิงอายุ 15-19 ปี เป็น 53.8 ราย ต่อประชากรวัยเดียวกัน 1,000 คน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากอัตรา 31.1 ราย ต่อ 1,000 ในปีพุทธศักราช 2543

กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ตั้งเป้าหมายว่าอีก 5 ปีข้างหน้า อัตราการคลอดในหญิง 15-19 ปีจะไม่เกิน 50 รายต่อ 1,000 ประชากรวัยเดียวกัน ดังนั้นควรเร่งให้เป้าหมายนี้สำเร็จเพื่อลดจำนวนการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นลงไปอยู่ในระดับที่เหมาะสมกับสภาพการพัฒนาลังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทย (กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ ประจำประเทศไทย, 2556, หน้า 11) จากข้อมูลของศูนย์เทคโนโลยีการสื่อสารสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พบว่ามีจังหวัดที่มีอัตราเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่องค์การอนามัยโลกกำหนดมีทั้ง 71 จังหวัด ดังนั้นการสอนเพศศึกษาให้แก่วัยรุ่นโดยเฉพาะวัยรุ่นตอนต้นจึงมีความสำคัญและความจำเป็นที่เร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการอย่างถูกต้องและเป็นไปอย่างเหมาะสม เพื่อให้วัยรุ่นมีความเข้าใจอย่างเหมาะสม มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศอย่างถูกต้อง และสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข (พนม เกตุมาน, 2554, ออนไลน์) กระทรวงศึกษาธิการได้บรรจุเนื้อหาเพศศึกษาไว้ในหลักสูตรตั้งแต่ปี พุทธศักราช 2521 และจากการวิเคราะห์หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) พบว่า เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนั้นเป็นเนื้อหาในภาพกว้าง สอดแทรกไว้ในวิชาสุขศึกษา เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรไม่ตรงกับปัญหาไม่สนองตอบความอยากรู้อยากเห็นของวัยรุ่นและล้ำสมัย จากการศึกษาหลักสูตร

แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา พบว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติที่ดีในเรื่องธรรมชาติ การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ และเนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษาไม่ได้ระบุเป็นชื่อเนื้อหาเพศศึกษาโดยตรง การสอนเพศศึกษาเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ซึ่งการให้ความรู้เพศศึกษาแก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นจึงมีความจำเป็น เนื่องจากวัยรุ่นจะมีการพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์เปลี่ยนแปลงไปทำให้เกิดความสับสนเกิดความวิตกกังวลใจซึ่งสอดคล้องกับผู้สร้างหลักสูตรเพศศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา ที่เชื่อว่าการให้ความรู้แก่เด็กตั้งแต่วัยที่เขายังไม่มีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามจะทำให้เขาเกิดความเข้าใจในเรื่องเหล่านี้และสามารถที่จะหลีกเลี่ยงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อไปได้ การสอนเพศศึกษาจะช่วยแก้ไขปัญหาทางพฤติกรรมทางเพศได้เพราะการสอนเพศศึกษาจะช่วยเตรียมเด็กให้พร้อมที่จะเผชิญปัญหาในชีวิตและปัญหาด้านศีลธรรมอีกด้วย

ข้อมูลจากสถิติงานแนะแนวระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ระหว่างปี พุทธศักราช 2553-2556 โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชาราษฎร์สงเคราะห์ อำเภอดอกขี้ผึ้ง จังหวัดสกลนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เพื่อใช้รายงานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า มีนักเรียนกลุ่มเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เริ่มมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นและพบกรณีตัวอย่างของนักเรียนมีปัญหาดังนี้ นักเรียนออกกลางคันเพื่อแต่งงาน ปัญหาชู้สาว และปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ โดยที่ไม่มีความพร้อมสำหรับการมีชีวิตคู่ต้องมีภาระเลี้ยงดูบุตรทำให้เกิดปัญหาครอบครัว ซึ่งนำไปสู่การหย่าร้างในที่สุด ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องได้มีการประชุม (โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชาราษฎร์สงเคราะห์, 2555) และเห็นด้วยกับการทำหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชาราษฎร์สงเคราะห์ สำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการเป็นวัยรุ่น ป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ บังคับปรามกลุ่มเสี่ยงและให้ความรู้อย่างถูกต้องในเรื่องเพศศึกษา

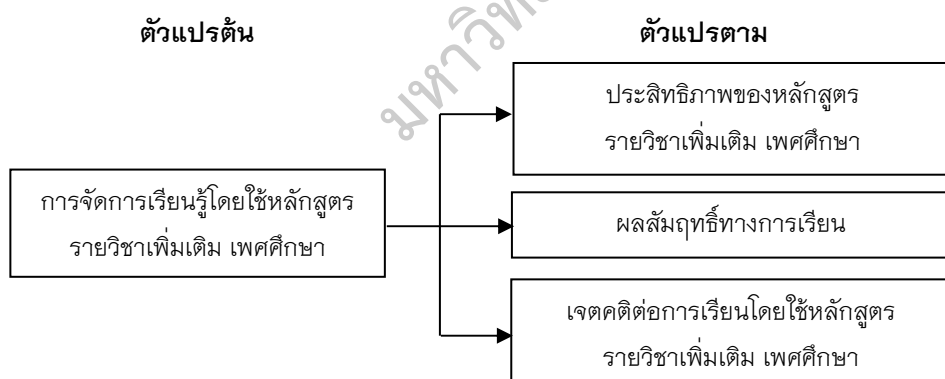
ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนจึงมีความสนใจที่จะจัดทำการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชาราษฎร์สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ขึ้นเพื่อที่จะนำผลการวิจัยไปพัฒนาการจัดการจัดกระบวนการเรียนการสอนเพศศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชาราษฎร์สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ในการศึกษาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชาราษฎร์สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดของการวิจัย

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชาราษฎร์สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียน ต่อการเรียนโดยใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชาราษฎร์สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 27 คน โรงเรียนบ้านม่วงไข่มุกประชาราษฎร์ สงเคราะห์ อำเภอโคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 27 คน โรงเรียนโรงเรียนบ้านม่วงไข่มุกประชาราษฎร์สงเคราะห์ อำเภอโคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

3.1 แบบสอบถามความต้องการและความคิดเห็น ในการจัดทำหลักสูตรหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่มุกประชาราษฎร์สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

3.2 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังเรียนตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่มุกประชาราษฎร์สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

3.3 แบบวัดเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนตาม หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่มุกประชาราษฎร์สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่มุกประชาราษฎร์ สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาและสำรวจข้อมูลพื้นฐาน ความคิดเห็น ของผู้บริหาร ครู นักเรียนคณะกรรมการสถานศึกษา ชั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองนักเรียน เกี่ยวกับความต้องการ หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร รายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. พัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่มุกประชาราษฎร์สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ดำเนินการ ดังนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐาน การศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรรายวิชากลุ่มสาระสุขศึกษา พลศึกษา หลักสูตรสถานศึกษา มาเป็นพื้นฐานในการยกร่างหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ตรวจสอบหลักสูตรและเอกสาร ประกอบหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา โดย การนำเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบและให้คำแนะนำ ด้านหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร เนื้อหา และการจัดการเรียนการสอน ปรากฏว่าได้หลักสูตร มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.75$) ซึ่งสรุป ตามเกณฑ์ประเมินว่าหลักสูตรเป็นหลักสูตรที่มีคุณภาพ เหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3. การทดลองใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่มุกประชาราษฎร์สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ผู้วิจัยได้ทดลองสอนด้วยตนเองโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น หลังจากปรับปรุงแล้ว ใช้เวลาสอน 20 ชั่วโมง รวมทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดความรู้พื้นฐาน ของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3.2 ทดลองใช้หลักสูตร โดยจัดกิจกรรม การเรียนการสอนตามหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ขณะจัดการเรียนการสอน วัดความรู้ ภาคทฤษฎี วัดพฤติกรรมการทำงาน พร้อมทั้งทดสอบ

ระหว่างเรียนเพื่อเป็นคะแนนในระหว่างการจัดการเรียนการสอน

3.3 หลังการทดลองใช้หลักสูตรทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นชุดเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน และวัดเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมเพศศึกษา จำนวน 20 ข้อ จากนั้นจึงนำคะแนนมาวิเคราะห์ดังนี้

1) นำผลการสอบในระหว่างเรียนและคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน ซึ่งมีคะแนนด้านความรู้ความเข้าใจเพื่อหาประสิทธิภาพของหลักสูตรตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2) นำผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนมาเปรียบเทียบระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

3) นำผลการวัดเจตคติต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อหาคะแนนเฉลี่ยระหว่างหลังการทดลองใช้หลักสูตร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 คะแนนเฉลี่ย (Mean)

1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

2.1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ กระทำโดยประเมินพฤติกรรมผู้เรียน 2 ประเภท คือ ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ได้กำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่ากับ 80/80

2.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนใช้และหลังใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมเพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชาราษฎร์สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยการทดสอบค่าที (t-test Dependent Samples)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

3.1 หาความเที่ยงตรง (IOC)

3.2 หาค่าความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r)

3.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม โดยใช้สูตรของ Kuder-Richardson โดยใช้สูตร KR-20

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ สามารถสรุปผลการวิจัย การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชาราษฎร์สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ได้ดังนี้

1. หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชาราษฎร์สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.75$) และมีประสิทธิภาพ 81.27/81.36 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชาราษฎร์สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. เจตคติของนักเรียนมีต่อการเรียนโดยใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชาราษฎร์สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.77$)

อภิปรายผล

การวิจัยการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชาราษฎร์สงเคราะห์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผู้วิจัยมีประเด็นที่นำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชากรราษฎร์สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.75$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกพร ทองสอดแสง (2552, หน้า 137-139) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูสอนวิชาเพศศึกษาด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่ารูปแบบการฝึกอบรมครูสอนวิชาเพศศึกษาด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถนำไปใช้ในการฝึกอบรมได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งนี้จากผลการประเมินในเนื้อหาและหลักสูตรการอบรมในแต่ละหน่วยมีความเหมาะสมมากที่สุด ผลการนิเทศด้วยการสอนมีคุณภาพอยู่ในระดับดีเลิศ และผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เข้าอบรมที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีประสิทธิภาพ 81.27/81.36 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80 สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญณี บุญอาษา (2552, หน้า 144-145) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา หน่วยการเรียนรู้ วิทยุวิทยุวิฤติ ตามทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาหน่วยการเรียนรู้วิทยุวิทยุวิฤติ ตามทฤษฎีพหุปัญญาสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประกอบด้วย องค์ประกอบ 2 ส่วน คือ การออกแบบการเรียนรู้และการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพก่อนเรียนและหลังเรียน (E_1/E_2) 92.58/83.16 และมีประสิทธิภาพ 81.27/81.36 ทั้งนี้เนื่องจากหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชากรราษฎร์สงเคราะห์ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น มีองค์ประกอบดังนี้ คือ คำชี้แจงสำหรับผู้ใช้หลักสูตร หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร คุณลักษณะอันพึงประสงค์ คุณภาพผู้เรียน สาระการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา

โครงสร้างหลักสูตร แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล และเอกสารประกอบหลักสูตร (แผนการจัดการการเรียนรู้) ซึ่งได้รับการตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงจากคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และได้ผ่านการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ทั้งนี้เป็นผลอันเนื่องมาจาก ในการพัฒนาหลักสูตรครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบมีขั้นตอนเชื่อถือได้ ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ มีความสอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ วิทยของผู้เรียน และมีความเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น สามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี โดยผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาหลักสูตรที่ยึดมาตรฐานเป็นหลัก (Standard-based) ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ได้กำหนดให้สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับหลักการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 23 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 1)

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชากรราษฎร์สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามขั้นตอน คือ

1.1 การศึกษาและสำรวจข้อมูลพื้นฐาน โดยศึกษาสภาพความต้องการของโรงเรียน ความรู้เรื่องเพศศึกษา และแนวทางการพัฒนาหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์ความต้องการ และการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจแนวทางการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาตามขั้นตอนที่ถูกต้องและได้ข้อมูลตามต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552, หน้า 9) ที่กล่าวว่า การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น มาร่วมในการจัดกระบวนการเรียนการสอนนั้น โรงเรียนอาจเป็นผู้นำ

กิจกรรมและเนื้อหาสาระที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้านมาจัดกระบวนการเรียนการสอนหรือพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นขึ้นในโรงเรียน การจัดชั้นเรียนหรือตารางเรียนให้ยืดหยุ่นและเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

1.2 ดำเนินการสร้างหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชาราษฎร์ สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 แล้วนำไปให้ผู้มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนแนะนำ ผู้วิจัยได้ปรับปรุง แก้ไข หลักสูตรตามข้อเสนอแนะ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตร และการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

1.3 ตรวจสอบคุณภาพก่อนนำไปใช้ และให้คำแนะนำ ด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและเนื้อหา ซึ่งหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2535, หน้า 77-79) ที่เสนอแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรไว้ว่าเมื่อร่างหลักสูตรเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก่อนจะนำหลักสูตรไปใช้ต้องตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร ทั้งนี้เพื่อศึกษาความเป็นไปได้พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขบางส่วนก่อนนำไปใช้จริง การตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรอาจจะใช้วิธีการประชุมสัมมนาหรือให้ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ ช่วยพิจารณาการทดลองใช้หลักสูตรแบบนาร่อง เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของประยูร บุญใช้ (2548, หน้า 1) ที่กล่าวไว้ว่าการประเมินหลักสูตรเป็นการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจหาข้อบกพร่องหรือปัญหาเพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขส่วนประกอบทุกส่วนของหลักสูตรให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นหรือตัดสินใจคุณค่าของหลักสูตรนั้น ระบบการประเมินหลักสูตร เป็นระบบสุดท้ายของการพัฒนาหลักสูตร การประเมินหลักสูตร หรือกระบวนการเปรียบเทียบระหว่างผลการใช้หลักสูตรที่วัดได้กับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การประเมินหลักสูตร มีขั้นตอนและกระบวนการ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชาราษฎร์ สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเป็นหลักสูตรที่มีคุณภาพเหมาะสมกับการนำไปใช้จัดการเรียนการสอน มีเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับชีวิตคนในท้องถิ่น สามารถนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เอกสารประกอบหลักสูตร (แผนการจัดการเรียนรู้) เป็นสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่ทำให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้จริง นักเรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถนำไปใช้จริงได้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยสามารถดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามขั้นตอนของกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชาราษฎร์สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 สอดคล้องกับงานวิจัยของ พันธุ์ บุญอาษา (2552, หน้า 144-145) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน สาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา หน่วยการเรียนรู้ วัชรุ่นวัยวิกฤติ ตามทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าวสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ดังนั้นการเรียนการสอนด้วยหลักสูตรรายวิชา รายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชาราษฎร์สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการจัดทำสาระการเรียนรู้หลักสูตรเรียงลำดับ จากเรื่องง่ายไปหายาก เหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของผู้เรียน มีกิจกรรมที่น่าสนใจ นักเรียนได้รับการเสริมแรงอย่างทั่วถึงเป็นการกระตุ้นให้อยากเรียนเกิดความสนใจที่

ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งช่วยให้นักเรียนไม่เบื่อหน่าย และสามารถเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

3. เจตคติของนักเรียนมีต่อการเรียนตามหลักสูตร ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.77$) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยเน้นให้นักเรียนเห็นคุณค่า ความสำคัญของเพศศึกษา โดยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ยึดความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากผู้รู้ในท้องถิ่น ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูและวิทยากรในท้องถิ่นมีการเตรียมตัวเป็นอย่างดี มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ มีสื่อการเรียนรู้ที่เป็นของจริง ให้นักเรียนได้สัมผัส มีสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ให้ศึกษาด้วยตนเอง นักเรียนได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ครูและวิทยากรในท้องถิ่นได้ให้แรงเสริม โดยการให้ความสนใจกล่าวชื่นชมให้กำลังใจ ให้คำยกย่องชมเชย ทำให้ผู้เรียนตั้งใจเรียนและเรียนรู้อย่างมีความสุข ผู้ปกครองต้องการให้การส่งเสริมการเรียนรู้ นอกจากจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นแล้วยังส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นางเยาว์ พรหมวง (2556, หน้า 205) พบว่าเจตคติด้านเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะชีวิตที่เกี่ยวกับเพศศึกษารายวิชาสุขศึกษา โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมบูรณาการกับทฤษฎี การเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญาและวิธีการคิดแบบโยนิโสมนสิการเพื่อพัฒนาเจตคติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นการเรียนการสอนตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชาราษฎร์ สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จึงเป็นการสร้างความตระหนัก ในการเห็นคุณค่าหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา นักเรียนมีความพอใจที่จะเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชาราษฎร์ สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1.1 ครู อาจารย์ที่นำหลักสูตรไปใช้ควรศึกษาหลักสูตร แผนการจัดการเรียนรู้ ให้ละเอียดและเข้าใจอย่างถ่องแท้

1.2 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชาราษฎร์ สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น อาจยืดหยุ่นเวลาให้เหมาะสมกับกิจกรรม โดยมีครูเป็นผู้กระตุ้น จูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้และปฏิบัติ

1.3 ก่อนนำหลักสูตรไปใช้ครูผู้สอนควรศึกษา รายละเอียดต่างๆ เรื่องเพศศึกษา ด้านความรู้ความเข้าใจ ก่อน รวมทั้งศึกษารายละเอียดต่างๆ ของหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรให้เข้าใจ เพื่อให้การนำหลักสูตรไปใช้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชาราษฎร์ สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ที่หลากหลายรูปแบบ โดยจัดเป็นหลักสูตรบูรณาการ มีการเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ

2.2 ควรจัดให้มีการศึกษาทักษะการตัดสินใจ การคิดวิเคราะห์ และความฉลาดทางอารมณ์ ในเรื่องเพศศึกษาในชีวิตประจำวัน อันจะเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ในการแก้ปัญหา

เอกสารอ้างอิง

- กนกพร ทองสอดแสง. (2552). *การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูสอนวิชาเพศศึกษาด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ*.
วิทยานิพนธ์ คอ.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กลุ่มสาระการเรียนรู้
สุขศึกษาและพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย. (2556). *แม่วัยใสความท้าทายการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ:
แอดวานซ์ปรีนติ้ง.
- นงเยาว์ พรหมวัง. (2556). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะชีวิตที่เกี่ยวกับเพศศึกษา รายวิชาสุขศึกษา
โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมบูรณาการกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญา
และวิธีการคิดแบบโยนิโสมนลิการ เพื่อพัฒนาเจตคติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะชีวิต
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ประยูร บุญใช้. (2548). *กระบวนการพัฒนาหลักสูตร: เอกสารประกอบการเรียนการสอน รายวิชาการพัฒนาหลักสูตร
และการสอน*. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พนม เกตุมาน. (2554). *พัฒนาการวัยรุ่น*. เข้าถึงได้จาก <http://61.19.1234/library/thesis/3800.htm>.
- เพ็ญนิ บุญอาษา. (2552). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษา หน่วยการเรียนรู้วัยรุ่นวัยวิกฤติ
ตามทฤษฎีพุทธิปัญญา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร.
- โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชาราษฎร์สงเคราะห์. (2555). *รายงานการประชุมคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ครั้งที่ 1/2555*. สกลนคร: โรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชาราษฎร์สงเคราะห์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2535). *การพัฒนาหลักสูตรแบบครบวงจร*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชมการเกษตรและสหกรณ์.